

Matti ja Elisa !

Paraisilla 9.1.2001

## Useita vuosia viivästynyt 5000 mk:n maksu

Siitä on nyt jo kolmatta vuotta kun viimeksi olemme enemmän olleet yhteydessä.

Minä en ole unohtanut sitä, mitä aikoinaan sovimme. 5000 mk Auvaisbergin remonteista ( vaikka jouduimmekin niitäkin uudistamaan), jonka siis lupasimme maksaa, mutta jota emme koskaan olleet saaneet suoritetuksi, ettekä liioin sitä olleet pyytäneetkään, mistä kärsivällisyydestänne teitä kiitän.

Kun nyt kuitenkin olen joutunut pyytämään teiltä tiloja käyttöni, jotta voisin rauhassa koettaa suorittaa sen tehtävän, joka minulle on annettu Joonaksen tähden, en voi astua sisään luoksenne ilman, että minulla on vihdoinkin sopimamme summa mukana.

Kun Herran eten menen, on tekoni koetettava sovittaa.

Hankin teille n. 1200 markan edestä liiketunnistimia aikoinaan, joten olkoot ne korkona velkasummasta , mikäli tämä teille sopii.

Siis vielä kerran: kiitokset kärsivällisyydestänne sekä anteeksipyyntöni maksun viivästyksestä.

## Syy vetäytymiseeni

Vastoin sitä, minkä olen kuullut Aulikilta, minun on pakko saada ojentaa väärää käsitystä vetäytymisestääni. Minä en varsinaisesti ole milloinkaan jättänyt ja hyljännyt teitä. Se olitte te, jotka ette kärsineet minua ja sanoitte vuonna 1998 : " Suojellaksemme itseämme, jätimme yhteydenpidon". Näin siis tapahtui keväällä -98 .

Toisaalta muistan vielä korvissani Matin sanat, jotka hän lausui käydessänne meillä Paraisilla vuodenvaiten tienoilla 1997-98 sen jälkeen kun saamani santa ja kirjoitukset olivat alkaneet tehdä tehtäväänsä teissä, kun sammunut rakkautesi alkoi uudistua ja Elisan kylmyys Mttia kohtaan sulaa "Olen saanut Elisan takaisin".

Ankarat sanat olivat näet saaneet tiedät tekemään parannusta syystalvesta -97 alkaen. Mutta kun en suostunut ottamaan teitä uudelleen vastaan Auvaisbergiin sillä perusteella, että te ette voinet asua yhdessä vaan toinen asui liikehuoneistossa, loukkaannuitte te minuun. Ette koskaan ymmärtäneet tekoni syytä. Minä näet tiesin, että jos jotain saattekin, palaa se seuraavana päivänä pois teidän ulkoisessa ( firma) ja sisäisessä infernossanne. Kun myöhemmin samana vuonna -98 muistaakseni vielä syksyllä kävin vielä teidän luonanne, ymmärsin, että minun on nyt väistytävä pysyvästi elämästänne, sillä te auto-onnettomuudessannekin vain juttelit keveitä ja torjuitte minut, joka olisin voinut tuoda teille Herran sanan. Myös ilmoitti Elisa jatkaneensa yhteydenpitoa puhelinprofeettoihin, joten tiesin, että he ovat minulle sellaisia kilpailijoita, että tiesin minun olevan pakko väistyä.

Tähän viimeiseen käyntiin jätin kaikki koettaen jopa vielä löytää vanhoja kirjoituksiani hallustanne, jotta muistokin minusta katoaisi, mutten löytänyt. Niin minä lähdin pois tietäen, että aion palata vasta kun minulla on velkasumma mukanani.

Palatessani takaisin kotiini, itkin autossani sitä, että teidänkin kanssanne kävi niin kuin muittenkin ja niin kuin jo alusta asti.

Myöhemmin, kun kirjoitin mietelmätrilogiaani, kirjoitin seuraavan mietelmän teistä:

## *Suojeltava itseään minulta*

*Eräät toisetkin ottivat minuun yhteyttä pyytääkseen minulta apua, mutta apuni kääntyi vain aseeksi itseäni vastaan.*

*"Suojellakseen itseään minulta", niin kuin he sanoivat, katkaisivat he välit. Tekivät juuri niin kuin olin olettanutkin heidän tekevän, sillä ihmisen kuvitelmissa paras suojautumiskeino on – valhe.*

*Kun nyt kuitenkin totuus aina lopulta voittaa valheen, on luonnollisesti vältettävä sellaista ihmistä, jonka tiedetään olevan lahjomaton, sillä jos päästää hänet liian lähelle murtuvat valhekuvat ja illuusio haihtuu.*

*Kuinka toisenlaisia ovatkaan puhelinprofeetat, joilla oli sama asema megapolilaiskristityille kuin huohotuspuhelimilla tavallisille megapolilaisille.*

*Kun ei aitoa ole, on purettava paineet valheen avulla.*

*Valheen huumaava malja on paljon nautinnollisempi kuin lääkkeen tavoin karvasteleva totuus.*

Minä siis en ilman teidän torjuntaanne olisi milloinkaan teitä jättänyt. Vapaaehtoinen vetäytymiseni on vain todistukseni siitä, että minä en enää koskaan aio olla missään sellaisessa mukana, jossa ihmisille tyrkytetään jotain ja jossa kanssakäyminen ei perustu rehellisyyteen ja todelliseen kristilliseen rakkauteen.

Että minä mielelläni väistyn, sitä todistavat myös nuo minun teille kirjoittamani kirjoitukset, joissa kaikissa jo ennalta aavistin tai milteipä tiesin, ettei siitä, että minuun otitte yhteyttä, hyvää scuraa. Otteita niistä liitteenä.

Nyt olen siis ainakin vielä tämän kerran tavannut teidät. Herra tietää kaiken ja nähköön meidän kaikkien sydämiin kääntäen mieleemme pois sellaisesta, mikä ei ole Hänelle otollista.

Ottakaa siis vastaan minun anteeksipyyntöni maksun viivästyksestä.

Anteeksi en kuitenkaan voi pyytää teiltä sitä, että te itse torjuitte minut ja haluten suojella itseänne, väheksyitte sitä minun tehtävääni, joka minulle on annettu. Herra avatkoon silmänne näkemään sen, minkä teitte torjuessanne minut.

Teille ja aina kaikille ihmisille lopulta velkaa jäävä,

Juha

PS.

Ote saatekirjeestäni teille 23.10.97

---

Mitä tulee nyt minuun tässä tilanteessa, voin vain sanoa, että omalla vastuullasi olet avannut nyt oven, joka on ollut varsin tiukasti suljettu. Se, mitä ja millainen maailma tämän oven takaa paljastuu, on jotakin toisenlaista, mihin uskovat ovat tutustuneet. Jos siis sinua ei tämä miellytä, vaan haluat mieluummin viihteellisempää hengellisyyttä, olet vapaa tekemään niinkuin yleisesti ottaen kaikki muutkin: pitämään minua yhtenä suurimmista vääristä profeetoista ja pahimmista pahimmista ihmisistä.

---

Ote kirjeestäni teille 4.11.1997

*Kaava tuntuu aina olevan sama. Äärimmäisessä hädässä joku ottaa ensin minuun yhteyttä. Varsinaisen ensihädän kaikottua ja henkilön päästyä uudestaan Jumalan yhteyteen alkaakin ystävyys pikku hiljaa hiipua ja aletaan kiinnittää huomiota luonteenpiirteisiini. Minä taas en voi hyväksyä sitä, että parannuksenteko jätettäisiin puolitiehen, saatika sitten alkumetreille; sillä tunnen joutuvani Herran edessä tilille siitä, olenko uskollisesti tehnyt tehtäväni, vai olenko mielistellyt ihmisiä, niinkuin papit ja "sielunhoitajat" yleensä tekevät, he, joista ihmiset yleensä puhuvat hyvää.*

*Useimmista tuntuu silloin se, mitä heille aluksi on tapahtunut niin hienolta, että jos menen tämän tunnelman rikkomaan ilmoittamalla, että parannuksentekoa on jatkettava sillä ja sillä tavoin, saankin lopulta väärässä hengessä olevan maineen so. muuutun heidän silmissään suoraan lopulta vääräksi profeetaksi.*

*Voi kuinka kyllästynyt olenkaan tähän ! Nimittäin siihen, että samat henkilöt uskovat minun olleen ensin Herran palvelijan kun herätin heidät hengellisestä kuolemasta, mutta aina lopuksi itsensä Saatanan lähetin. Tämä juuri saattaa minut niin turhautuneeksi. He kun uskovat, että olen jonkinlainen januskasvo: samassa persoonassa oikea ja väärä profeetta. Mielehtöntä ! Mieluummin kantaisin sitten vaikka väärän profeetan nimeä kuin sitä, että minua tai Jumalaa pidetään jonkinlaisena vähä-älyisenä skitsofreenikkona, edellistä samanaikaisen totuudellisuuden ja valheellisuuden tähden, jälkimmäistä sen tähden, että ottaa palvelijakseen jonkin omituisen sekasikiön, jossa asuu vuorotellen Pyhä ja paha henki.*

*Kait ymmärrätte, miksi varoitin jo alkuunsa teitä ottamasta minua mukaan hengelliseen etsintäänne. Kokemuksesta kun teidän, että alkumetreit kyllä saatetaan yleensä jaksaa (mutta nekin vain jos suuri katastrofi todellakin muodossa tai toisessa on elämän yllä) , mutta jatkoon liittyviä neuvojeni ei hätätilanteen kadottua enää kärsitäkään kuulla, vaan minua aletaan syyttää pelon ja ahdistuksen lietojaksi.*